

Aan de oevers van de schaduw

(Ghost Writer)

Drama in twee bedrijven

door

DAVID TRISTRAM

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AAN DE OEVERS VAN DE SCHADUW - GHOST WRITER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DAVID TRISTRAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1997 David Tristram
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Edward - een toneelschrijver, die na de dood van zijn vrouw aan lager wal is geraakt en zijn dagen in dronkenschap doorbrengt in de kamer die hij huurt in het huis van een vriend

Alex - de homofiele vriend die Edward onder zijn hoede heeft genomen

Ruby - de overleden vrouw van Edward, die een jaar na haar dood als geest verschijnt aan Edward

Glenda - een beginnende actrice, die door Alex aan Edward gekkoppeld tracht te worden

Frances - een gesjeesde actrice, die vermoedelijk iets met de dood van Ruby te maken had

Hedley - een eveneens gesjeesd acteur en ook een potentiële verdachte voor de moord op Ruby is

DECOR:

Een eenvoudig decor en wordt in de tekst beschreven.

EERSTE BEDRIJF

Het decor wordt gevormd door de groezelige kamer van Edward. Edward huurt een kamer op de bovenverdieping van het appartement van Alex. Het toneel is donker. Een schimmig figuur zit op een houten krat aan een kleine schrijftafel. Een bureaulamp wordt aangeknipt die een naargeestig schijnsel het gezicht van Edward werpt. Edward staart met een wanhopig, grimmig gezicht in de ruimte. Hij begint beroemde woorden op te zeggen.

Edward:

Zal ik zijn of niet zijn, dat is de vraag.
Is het beter inwendig te lijden
onder de grillen van het lot
Of zal ik mijn kwellingen bestrijden
en zo met hen ten onder gaan?
Te sterven, te slapen,
Eeuwig; en deze slaap maakt een einde
aan het leed en de schokken
die een lichaam voelt - wat mij verteert
Zo innig mijn wens. Te sterven, te slapen

(de laatste woorden richt hij aan een zwarte revolver dat hij dreigend omhoog houdt in het licht. Hij kijkt nerveus in de loop ervan. Zijn handen trillen. Dan neemt hij de loop in zijn mond en sluit zijn ogen. Op dat kritieke moment, waarop de spanning ondraaglijk is, gaan de lichten vol aan en zien we Alex in de deuropening)

Alex: Boe!

Edward: *(geschrokken laat hij de revolver zakken)* Jezus, Alex! Kom je altijd zomaar binnenvallen.

Alex: Sorry. De deur stond open. Waarom zit je hier in het donker? Of kan ik dat beter niet vragen? Je verpest je ogen op deze manier. Bij mij is de drank op - mag ik?

Edward: Ga je gang. *(Alex opent een kledingkast. Van onder tot boven zit de kast vol met flessen gin. Hij pakt er eentje en schroeft de dop eraf)*

Alex: Goed als ik bij jou blijf zitten?

Edward: Pak er een krat bij.

Alex: Gaat het wel met je?

Edward: Prima.

Alex: Je ziet een beetje bleek. Misschien moet je eens door een dokter naar je laten kijken.

Edward: Dat was inderdaad bijna gebeurd. *(even zitten zij in stilte elk uit hun fles te drinken)*

Alex: Edward... Ik wilde eigenlijk even met je praten.

Edward: Begin maar.

Alex: Je moet dit niet verkeerd opvatten, maar...

Edward: Je zet me op straat.

Alex: Ik zet je helemaal niet op straat. Hoe kan je dat nou zeggen?

Edward: Ik kan niet terug naar dat andere huis, Alex.

Alex: Niemand vraagt van je om terug te gaan naar dat huis. Van mij hoef je helemaal nergens heen. Ik vind het leuk dat je er bent. Gezellig. Wiens idee was het dan om hier te komen wonen?

Edward: Het mijne.

Alex: Oké. Maar wie vond het dan een goed plan?

Edward: Ik.

Alex: Oké. Maar ik ben er nu zo aan gewend. Luister, ik ben je vriend, toch? Ik maak me gewoon zorgen om je. Je lijkt nogal, eh, depressief.

Edward: Maak je daar maar niet druk om. Ik kom er wel uit.

Alex: Door de hele dag op je kamer rond te hangen? Dat is niet goed voor je, hoor. Wanneer ben je voor et laatst weggeweest - naar het café, de bioscoop of uit eten?

Edward: Gisteren. Ik heb Chinees gehaald.

Alex: Jij hebt een vriendin nodig.

Edward: Moet je horen wie het zegt.

Alex: He, kom op. Dat ik homo ben, maakt nu even niet uit. Je snapt toch wat ik bedoel?

Edward: Ik heb vriendinnen gehad.

Alex: Je hebt relaties gehad. Wat jij nodig hebt, is een vriendinnetje.

Edward: Daar heb ik het te druk voor.

Alex: Waarmee? *(plotseling enthousiast)* Ben je weer gaan schrijven?

Edward: Nee.

Alex: Je moet schrijven. Een schrijver moet schrijven. Waarom flans je niet even snel een komische thriller in elkaar? Gewoon om de smaak weer te pakken te krijgen.

Edward: Eerste bedrijf. Het dode lichaam van een schrijver ligt naast een rokend pistool.

Alex: Ja, van dat werk.

Edward: Ik zal kijken wat ik kan doen.

Alex: Goed zo. *(neemt een flinke slok)* En nog wat anders. Je drinkt teveel. Wat doe je met mijn pistool?

Edward: Ik stond op het punt mijzelf neer te schieten.

Alex: *(oppervlakkig)* Meen je dat?

Edward: Ik had de loop al in mijn mond. Ik wilde net te trekker overhalen

toen jij binnen kwam vallen.

Alex: Dat zou jij nooit doen. Dat doet pijn.

Edward: Ik dacht dat het einde aan de pijn zou maken.

Alex: *(snapt plotseling dat Edward het meent)* Jezus, je meent het, hè?

Edward: Ik ben bloedserieus.

Alex: Kom hier! *(Alex geeft Edward een stevige mannelijke knuffel. Beiden vechten ze tegen de tranen)* Stomme sukkel.

Edward: Ik weet het.

Alex: Waarom ben je niet naar mij toegekomen?

Edward: Vandaag is het een jaar geleden, Alex.

Alex: Ik weet het. Ik weet het.

Edward: Ik mis haar zo vreselijk!

Alex: Ruby is weg! Ze komt nooit meer terug. En ik sta niet toe dat je haar achterna gaat. Wat gebeurd is, is gebeurd. Oké? Het was niet leuk en het zal nooit leuk worden, maar het is verleden tijd. Dood en begraven.

Edward: Het was mijn schuld.

Alex: *(rammelt boos de bijna hysterische Edward door elkaar)* Het was niet jouw schuld! Schei uit! Het was niet jouw schuld! De enige wiens schuld het was, was zichzelf. Hoor je me? En ik ga niet zitten toekijken hoe jij de rest van je leven verpest met treuren over zo'n vrouw.

Edward: Hoe bedoel je - zo'n vrouw?

Alex: Ach, kom op! Is je geheugen zo slecht? Jullie waren bepaald niet het prototype van een gelukkig stel, weet je nog?

Edward: Het was vrij stormachtig.

Alex: Stormachtig? Het was verdomme een orkaan. De enige reden dat jullie huwelijk het zo lang heeft volgehouden, is dat jullie het niet eens konden worden over de voorwaarden van de scheiding.

Edward: We hadden sterke gevoelens voor elkaar.

Alex: Ja, en het heet haat! Jullie haten elkaar. Zij haatte jou. Jij had een bloedhekel aan haar.

Edward: Niet waar!

Alex: Jawel!

Edward: Dat.. dat is te sterk uitgedrukt.

Alex: O ja? *(hij haalt een papiertje uit zijn portemonnee)*

Edward: Wat is dat?

Alex: Dit heb ik altijd bij me. Herken je het niet? Dit is de brief die ik voor de politie verborgen moest houden.

Edward: Ja, ja, ja.

Alex: *(leest voor)* 'Ik haat 'r. Ik haat die trut. Ik haat haar zo erg dat ik bijna uit elkaar knap. Ik wil haar wurgen en haar lijk in een vat met zuur gooien, maar zelfs dat is nog te goed voor haar. Ik haat 'r. Ik haat 'r. Ik haat 'r. Ik haat 'r.'

Edward: Ik snap nu wel wat je bedoelt.

Alex: En zo gaat de brief nog een tijdje door.

Edward: Ze achtervolgt me nog steeds, Alex.

Alex: Ik weet niet wat jij loopt op te kroppen, maar het moet eruit. Wil je erover praten?

Edward: Jij wil niet over haar praten.

Alex: Als we daarmee de geest kunnen uitdrijven, dan praten we over haar.

Edward: We waren uniek.

Alex: Uniek. Je zegt het goed.

Edward: We hadden een unieke lichamelijke aantrekkingskracht op elkaar.

Alex: Je hebt het over de vrouw die in koelen bloede het dekbed wegtrekt terwijl jij je roes ligt uit te slapen en met secondelijm glitter op je geslachtsdeel lijmt.

Edward: Ze was gewoon kwaad op me. Ze dacht dat ik was vreemdgegaan.

Alex: En was dat zo?

Edward: Tot dat moment wel, ja. Oké, dan reageerde ze altijd een beetje overdramatisch - je weet hoe actrices zijn.

Alex: Ik weet dat, ze je haatte.

Edward: Je blijft volhouden, hè?

Alex: Het is een feit. En dat ze dood is, verandert daar niks aan. Ze is er niet meer, Edward. En jij hebt een vriendin nodig. Eentje die leeft. Eentje die je niet haat. Eentje die je misschien zelfs leuk vindt.

Edward: Hoe kan ik nou aan andere vrouwen denken?

Alex: Geen probleem. Laat dat maar aan mij over.

Edward: Wat bedoel je?

Alex: Ik wilde toch even met je praten. Beloof me dat je niet gaat schreeuwen.

Edward: Ga ik schreeuwen?

Alex: Volgens mij heb je vrouwelijk gezelschap nodig.

Edward: Je wil toch niet zeggen dat...

Alex: Jawel.

Edward: Oh, Alex, nee!

Alex: Een vriendin van me. Een actrice. Glenda. Ze is net gescheiden - en voordat je iets zegt, ze is...

Edward: Nee!

Alex: Voordat je nee zegt...

Edward: Nee!

Alex: Het is een geweldige meid - ze ziet er goed uit...

Edward: Nee!

Alex: Je kan vreselijk met haar lachen. Jullie hebben het vast leuk samen.

Edward: (*pakt het pistool*) Moet ik je neerschieten, Alex?

Alex: Hé! Kom op, man! Ik ben je beste vriend. Zou ik je aan een of andere heks koppelen?

Edward: Jij bent niet bepaald een expert wat het vrouwelijke geslacht aangaat, Alex?

Alex: Omdat ik zelf meer interesse heb in mannen, wil dat nog niet zeggen dat ik geen verstand heb van vrouwen. Ze is een kei, Edward. Geloof me. En ze is hetero.

Edward: O, maar dat maakt alles goed.

Alex: Luister eens. Als je vervelend gaat zitten doen...

Edward: Ik kan niet geloven dat je dit hebt gedaan, zonder het eerst aan mij te vragen.

Alex: En wat had je gezegd als ik dat wel had gedaan?

Edward: Je begrijpt het niet, Alex.

Alex: Ik begrijp het wel.

Edward: Ik heb tijd voor mijzelf nodig.

Alex: (*pakt het pistool*) Dit komt ervan als jij tijd voor jezelf krijgt. Je hebt een heel jaar voor jezelf gehad. Laat het achter je! (*Edward laat zich op het bed vallen*) Probeer het met Glenda. Gewoon voor een avondje. Als jullie elkaar niet liggen, zal ik er nooit meer over beginnen.

Edward: Nee.

Alex: Dus je denkt erover. (*geen antwoord*) Kijk me aan, Edward. Ik heb net je leven gered.

Edward: Dat weet ik.

Alex: Oké. En zo mag je me terugbetalen.

Edward: Wanneer?

Alex: Morgenavond. Acht uur.

Edward: Waar?

Alex: Hier.

Edward: Hier? Waarom hier?

Alex: Omdat ik zeker wilde weten dat je aanwezig bent. Maak je niet druk. Ik heb haar al gewaarschuwd dat het een complete zwijnenstal is. Dat maakt haar niet uit.

Edward: Dank je wel.

Alex: (*kijkt naar het pistool*) Ik kan me niet voorstellen dat je dat echt wou doen.

Edward: Ik ook niet. Maar ik denk toch dat het zo was, Alex. Dat denk ik echt. Nou, zeg het maar.

Alex: Wat?

Edward: Het oude cliché. Daar los je niets mee op.

Alex: Dat klopt. Het is geen echt pistool.

Edward: Nee?

Alex: Het is een rekwisiet. Wat moet ik nou met een echt pistool?

Edward: Weet ik niet. Ik was in de war.

Alex: Van dit ding krijg je alleen blaren op je tong en vlekken in je ondergoed. Twee dingen waar je niet op zit te wachten. Zeg 'Ja' tegen Glenda. Alsjeblieft. Voor mij.

Edward: Ja tegen Glenda.

Alex: Brave jongen.

Edward: Eén voorwaarde.

Alex: Zeg maar.

Edward: Geen gekoppel meer.

Alex: Ik heb je mijn woord al gegeven.

Edward: Ik herinner me de laatste keer nog dat je me aan iemand voorstelde.

Alex: Ik weet het. Toen ben je ermee getrouwd. Maar Glenda is anders. Haar vind je vast leuk. Vertrouw me. Ik ben een dokter.

Edward: Helemaal niet.

Alex: Oké. Ik ben een acteur die doet alsof hij een dokter is.

Edward: Prettige avond, Alex.

Alex: Bedankt voor de borrel. Oh; bijna vergeten; kan ik wat geld van je lenen?

Edward: Alweer?

Alex: Ik moet een schuld betalen.

Edward: Hoeveel is het dit keer?

Alex: Vijftig?

Edward: Het nachtkastje.

Alex: Je bent een engel. *(hij pakt de fles gin, gooit het pistool op het bed en begint in de lade te rommelen)* Hier ligt maar dertig.

Edward: Sorry, dan krijg je de rest later.

Alex: Maakt niet uit. Jij krijgt nog twintig van de vorige keer. Dan staan we zo quitte.

Edward: Dank je.

Alex: *(ziet een strip pillen op het nachtkastje)* Wat is dit?

Edward: Slaappillen. Nee, ik ga geen domme dingen doen. Ik moet af en toe slapen, Alex.

Alex: *(bekijkt de strips met pillen. Stopt de aangebroken strip terug in het doosje en laat de overige strips in zijn zak glijden)* Ik laat er een voor je over. *(Alex gaat richting de deur)*

Edward: Alex... Dank je. *(Alex knikt en gaat af. Edward zucht. Hij gaat naar zijn typemachine, draait er een vel papier in en zit enige tijd naar het lege vel te staren. Kwaad over het ontbreken van inspiratie rukt hij het vel er uiteindelijk weer uit, maakt er een prop van en gooit het weg.)*

Moe en depressief neemt hij een slok uit zijn fles. Hij doet het bedlampje aan en de overige lichten in de kamer uit. Hij gaat op het bed zitten en staart voor zich uit) En zo werd een nobel hart gebroken. (rusteloos valt zijn blik op het nachtkastje. Hij pakt de pillen en haalt de overgebleven strip uit het doosje tezamen met de bijsluiters, die hij uitvouwt en uit verveling begint te lezen) 'Waarschuwing: kan duizeligheid veroorzaken' Geweldig. (hij maakt een prop van de bijsluiters en haalt de laatste pil uit de strip) Slaap zacht, lieve prins. En moge de engelscharen u te rusten zingen. (hij neemt de pil in en spoelt hem weg met een slok gin. Dan doet hij het bedlampje uit en is het toneel volledig donker. Einde eerste scène die enkele tellen later overgaat in de tweede als er een klok vier uur slaat. Het grote raam in de achterwand wordt verlicht door zacht maanlicht. Er hangt alleen vitrage voor. Buiten begint de wind te gieren. Plotseling vliegt het raam open, alsof de wind het open blaast. Edward wordt wakker van het lawaai en staat slaapdronken op. Hij doet het raam dicht en laat zich weer op het bed vallen. Een paar tellen later waait het raam opnieuw open) Klereding. (geërgerd springt hij uit bed. Deze keer slaat hij het raam dicht. Er gebeurt iets wat hij niet verwachtte - een vrouw geeft een schreeuw van de pijn. Edward kijkt verward om zich heen. Hij gaat terug naar zijn bed, maar hoort opnieuw een vreemde, gedempte stem die zijn naam lijkt te roepen. Doodsbang maar ook nieuwsgierig loopt hij naar het raam. De spanning stijgt. Hij reikt voorzichtig naar de hendel. Op het moment dat hij de hendel aanraakt, is er een enorme donderslag en bliksem waarvan hij achterover tuimelt. Zijn hart klopt hem in de keel. Buiten, gehuld in een witte wade en naargeestig verlicht met ultraviolet licht, is de geest van zijn overleden vrouw, Ruby. Edward is door deze verschijning die zijn naam uitroept en aan het raam krast, met stomheid geslagen. Uiteindelijk vindt hij de moed om te spreken) Wat wil je van me?

Ruby: Doe dat achterlijke raam open! (Edward moet wel gehoorzamen. Hij opent het raam en deinst achteruit. De verschijning tilt haar gewaad op en komt weinig damesachtig door het raam naar binnen. Ze doet het raam achter zich dicht. Edward zakt van ellende op zijn knieën) Niet de entree die ik in gedachten had. Ik heb dat gedoe van door muren heenlopen geprobeerd en kwam vast te zitten in de spouwmuur. Niet fijn. Ik weet zeker dat er glaswol in mijn onderbroek zit. Oh, kom op, Edward - wees een vent - je kijkt alsof je een geest hebt gezien. Kom op, sta op en laat me eens naar je kijken.

Edward: Ruby?

Ruby: Mijn god, wat zie jij eruit. Zelfs dood zie ik er nog beter uit dan jij levend.

Edward: Ik droom. Dat is het natuurlijk. Ik droom dit.

Ruby: Je mag denken wat je wilt, schat, als je het maar wel serieus neemt. Ik heb geen tijd voor spelletjes. O, trouwens, vind je het erg als ik me schoenen uitdoe? Ik word gek van die dingen. *(ze gaat op het bed zitten en doet haar schoenen uit)* Hemels! Voor zover ik ooit iets van de hemel zal meemaken. Maar waarom woon je hier in deze zwijnenstal? Wat is er met ons mooie huis gebeurd? *(Edward kan niet antwoorden en staat haar met open mond aan te staren)* Edward? Praat tegen Ruby.

Edward: Het is een droom.

Ruby: Lieve god. *(ze kijkt de kamer rond en ziet een fles spuitwater, waarmee ze hem recht in het gezicht spuit)* Wakker worden, Edwardje!

Edward: Het is een natte droom.

Ruby: Oké, dan is het een droom. Dus praat tegen me.

Edward: Ben je echt?

Ruby: Hangt er vanaf wat je onder echt verstaat.

Edward: Besta je echt? Of begin ik gewoon gek te worden?

Ruby: Kan allebei.

Edward: Kunnen andere mensen je ook zien?

Ruby: Natuurlijk niet.

Edward: Da's mooi. Kunnen ze je horen?

Ruby: Kom op, je kent de regels.

Edward: Dus je kan een waanvoorstelling van mijn gekwelde fantasie zijn?

Ruby: Zou kunnen.

Edward: Wat zei Scrooge ook alweer? Een maagpijntje kan de zintuigen aantasten. 'Je zou een onverteerd brokje vlees kunnen zijn, een klodder mosterd, een kruimeltje kaas, een niet gaargekookte aardappel.'

Ruby: In jouw geval een babi panggang die over datum was.

Edward: Maar wacht eens. Jij kan voorwerpen verplaatsen.

Ruby: O ja?

Edward: Je pakte net de spuitwaterfles.

Ruby: Ja, dat klopt.

Edward: Dus als iemand tegen je aan zou lopen, zou hij je voelen.

Ruby: Probeer maar. *(hij steekt zijn hand uit naar Ruby. Klaarblijkelijk gaat zijn arm dwars door haar heen en komt er aan de andere kant van de wade weer uit. Met een gil trekt hij snel zijn hand terug)*

Edward: Jezus!

Ruby: Vreemd, hè? Maar ik kan jou wel aanraken en dan voel je het ook nog. *(ze geeft hem een harde klap in het gezicht. Edward staat er verwaasd bij)*

Edward: Inderdaad, ja.

Ruby: Mooi, dan zijn de basisregels duidelijk. Ik kan jou aanraken, jij kan mij niet aanraken, en verder kan niemand mij zien of horen. Behalve als ik dat wil, natuurlijk.

Edward: Maar... hoe?

Ruby: Maakt niet uit hoe... wat voor jou belangrijk is, is waarom.

Edward: Waarom?

Ruby: Omdat ik wil dat het zo is. *(ziet het pistool en richt het op haar hand)* Werkt het?

Edward: Nee!!

Ruby: *(nieuwsgierig drukt ze af en bekijkt daarna haar hand)* Jezus, wat saai.

Edward: *(trekt het uit haar handen)* Het is een toneelrekwisiet. Blijf eraf.

Ruby: Oké, wind je niet op.

Edward: Luister, ik heb schoon genoeg van deze droom. Wil je nou weggaan. Laat me met rust.

Ruby: Doe niet zo zielig.

Edward: Ik doe mijn ogen dicht en tel tot drie. *(dat doet hij en begint te tellen)* Eén...

Ruby: Dat eindigt in tranen.

Edward: Twee... *(in pyjama komt Alex de kamer binnenstormen en ziet Edward die met gesloten ogen, pistool in de hand, tot drie aan het tellen is)* Drie!

Alex: Nee!!! *(Alex springt op Edward af en werpt hem op het bed. Beide mannen gillen en worstelen als gestoorden als Alex het pistool probeert af te nemen en Edward zich instinctief verweert, hoewel hij in eerste instantie niet weet door wie en waarom hij wordt aangevallen. Uiteindelijk heeft Edward Alex in een houdgreep)*

Edward: Alex! Waar ben jij nou mee bezig?

Alex: Ik hoorde een schot!

Edward: Het ging per ongeluk af!

Alex: Hoe kan ik dat nou weten? Ik dacht dat jij jezelf had vermoord!

Edward: Het is niet eens een echt pistool! Dat had ik toch al gezegd!

Alex: Nou, rustig maar. Laat me los.

Edward: Laat jij eerst maar los.

Alex: Ik laat los als jij los laat.

Edward: Ik heb je al losgelaten.

Alex: Oké, ik laat ook los.

Ruby: Ach, Alexandertje toch. Ik zie dat je nog altijd in je pyjama mannen bespringt.

Alex: Ik heb je losgelaten.

Edward: Alex?

Alex: Wat?

Edward: Hoorde... hoorde jij net niks dan?

Alex: (*ongeïnteresseerd - wrijft over zijn nek*) Zoals?

Edward: Zie jij... behalve ons, niemand hier in de kamer?

Alex: Iemand anders?

Ruby: Ik zei toch al dat hij me niet kan zien.

Edward: Jij ziet... geen vrouw... ergens?

Alex: Waar bijvoorbeeld?

Edward: Daar?

Alex: (*achterdochtig*) Jij wel?

Edward: Nee.

Alex: Weet je dat zeker?

Edward: Heel zeker. Ik vroeg me alleen af of jij er eentje zag.

Alex: Ik laat jou niet alleen vannacht, Edward.

Ruby: Dat zegt hij tegen alle mannen.

Edward: Een van ons droomt dit.

Alex: Ik hoop dat ik dat ben.

Ruby: Wil je hem nou de deur uitwerken? Wij hebben nog een hoop te doen.

Edward: Een hoop te doen?

Ruby: Ik ben hier niet op vakantie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto